

ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานด้านวิชาการโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6

นางสาวอมรรัตน์ ชัมพพงษ์*

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้คือ ครูและบุคลากรโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คน ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92 เก็บข้อมูลช่วงวันที่ 23 เมษายน 2560 ถึง วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สมบูรณ์ปรกติ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับดีมากที่สุด
2. ครูที่มีเพศและระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สมบูรณ์ปรกติ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความคิดเห็น , การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ กล่าวว่า การศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 2)

ซึ่งสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยเกิดความเจริญก้าวหน้าได้ จำเป็นต้องใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่สามารถสร้างคนและพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ความสามารถในทุกด้าน ได้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต ซึ่งวิชัช ต้นศิริ (2544, หน้า 170) กล่าวว่า การศึกษาเท่านั้นที่จะเป็นกระบวนการปรับเปลี่ยนให้เกิดความเข้าใจการยอมรับหรือปฏิเสธ และเป็นกระบวนการของเหตุผลที่จุดให้มนุษย์ขึ้นจากความโง่เขลา มงายหรือการหลงผิดในกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม โลกภิวัตน์ คุณภาพการศึกษาของประชาชนชาวไทยในปัจจุบันขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียน

โดยโรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด โรงเรียนมีบทบาทโดยตรงในด้านการพัฒนามนุษย์ คือ มีหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาเยาวชน หรือพัฒนาคนที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นคนที่สมบูรณ์ การปฏิบัติงานของโรงเรียนนั้นต้องจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ถูกกำหนดให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ที่จะมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้บนพื้นฐานของความเป็นไทย การจัดการศึกษาขึ้นพื้นฐานเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน ต้องอาศัยความละเอียดอ่อน พิจารณาอย่างรอบคอบ ดังนั้นในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการศึกษาขึ้นพื้นฐานจึงต้องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา (เสาวลักษณ์ ดันติพูลทรัพย์, 2545, หน้า 3)

โดยในการบริหารโรงเรียนมี 4 งานด้วยกัน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป และ การบริหารงานบุคคล หากเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง คือ

การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและ เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนงานด้าน อื่น ๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่ก็ยังเป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหาร จะต้อง สนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีแผนงานางวิชาการที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, หน้า 12) การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เสริมสร้างบรรยากาศใน โรงเรียนในทางบวก มีการพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง ใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริม การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้นอกจากจะส่งผลโดยตรงต่อนักเรียนแล้ว ยังส่งผลต่อการบริหารการศึกษา ระดับชาติอีกด้วย การดำเนินกิจกรรมทางวิชาการจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย

ถ้าโรงเรียนบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนก็จะมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร ถ้าโรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานวิชาการก็จะส่งผลให้คุณภาพของนักเรียนด้อย ลงไปด้วยหรือไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นครูในโรงเรียนจะต้องสนใจและเอาใจ ใส่ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอย่างเต็มที่ในการดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมาย เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างสูงสุดแก่นักเรียน (รุจิรุ ภู่อาระ, 2545, หน้า 51)

จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนั้น ๆ จะต้องให้ความสำคัญต่อการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ การวางแผนงานของ โรงเรียน และนิเทศงานวิชาการอย่างมีระบบ พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอน และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเพื่อจัดการศึกษาของสถานศึกษามี คุณภาพ (อุทัย บุญประเสริฐ , 2540 , หน้า 101)

โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 เปิด สอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แบ่งการ บริหารงานของโรงเรียนออกเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหาร งบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป มีการแบ่งขอบข่ายการบริหารงาน ออกเป็นงานต่าง ๆ โดยได้แต่งตั้งครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการสอนมาเป็นเจ้าหน้าที่งานด้านต่าง ๆ โดยฝ่ายที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาคือ ด้านการบริหารวิชาการ ซึ่งงานบริหารวิชาการมีความสำคัญต่อ

การจัดการศึกษา เพราะเป็นงานที่ส่งผลให้การศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากการบริหารงานวิชาการด้อยประสิทธิภาพงานอื่นๆ จะด้อยประสิทธิภาพไปด้วย การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนนั้น จึงเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน ปัญหาที่โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง พบในการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรคือ ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรมาใช้ให้ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะครูผู้สอนมักจะยึดติดอยู่กับแผนการสอนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาขึ้นจากเดิม ทำให้การจัดการเรียนการสอนขาดความยืดหยุ่น ครูยังไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นให้แก่ผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนยังมุ่งเน้นที่การแข่งขันทางด้านวิชาการมากกว่าการพัฒนาให้นักเรียนเกิดการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย และที่สำคัญสื่อการสอนที่จำเป็นและสื่อที่ครูต้องการใช้ไม่มีในโรงเรียน ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล โดยวิธีการที่หลากหลาย ยังคงวัดผลและประเมินผลในวิธีเดิม ไม่มีการพัฒนาหรือปรับปรุงไปในทางที่เห็นถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล จึงทำให้ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในการบริหารโรงเรียนจะต้องมีการจัดระบบการบริหารงานวิชาการให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และปัจจัยหลักที่มีผลทำให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เป็นไปด้วยดี เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่วางไว้ก็คือ บุคลากรในโรงเรียนต้องทำงานร่วมกัน

ดังนั้นในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาเขต 6 ในด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการเรียนการสอน และ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพมากที่สุด และเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานด้านวิชาการโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานด้านวิชาการโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คนและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan จำนวน 103 คนตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรอิสระคือ เพศและระดับการศึกษา ตัวแปรตามคือ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ใน 4 ด้าน คือด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
2. หาค่าข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ ร้อยละ
3. หาค่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ t -test สำหรับวิเคราะห์ความแตกต่างความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำแนกตามเพศ และใช้ F -test สำหรับวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาของผู้บริหารของโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Sheffe's Method)

ผลการวิจัย

ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สมุทรปราการ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับดีมากที่สุดครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สมุทรปราการ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สมุทรปราการ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีการปฏิบัติมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารเห็นความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ เพราะในการจัดการศึกษาทุกระดับ งานวิชาการนับเป็นงานที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการจัดการเรียนการสอนก็เพื่อตอบสนองต่อความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ โดยจุดมุ่งหมายของการบริหารงานวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัติที่ต้องการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ ต้องมาจากความกระตือรือร้นในการจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างจริงจังของครูผู้สอน มีการนำหลักสูตรมาใช้ได้อย่างถูกต้อง มี

การนำผลการจัดการเรียนการสอนมาปรับปรุงเพื่อทำการแก้ไข การเรียนการสอนในครั้งต่อไป เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมีการปฏิบัติงานมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นราภรณ์ สุระ (2554) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยสุพิชชา แก้วกำ และศุภกร ศรีเพชร (2558) ได้ศึกษาความคิดเห็นครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตศรีพรเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมีการปฏิบัติงานมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ และการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีการปรับปรุงหลักสูตรสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนปีการศึกษาต่อไป นอกจากนี้โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ มีการสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ มีการกระตุ้นให้ครูนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัย วรรณภา สีมะฆ (2552) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดปานประสิทธิ์าราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ผลการวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 2) ได้กล่าวถึง การบริหารงานวิชาการถ้ามองในด้านกระบวนการดำเนินงานแล้วการบริหารงานวิชาการ หมายถึงกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นตั้งแต่การกำหนดนโยบายการวางแผนการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนตลอดจนการประเมินผลการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

1.2 ด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมีการปฏิบัติมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมาก ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ในการเรียนรู้ครั้งต่อ ๆ ไปได้อย่างเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมารวบรวมเป็นประสบการณ์และนำมาประยุกต์ในการดำรงชีวิตในสังคมได้มีความสุข สอดคล้องกับแนวคิดของ

รุ่ง แก้วแดง (2544, หน้า 60) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง ด้วยการฝึกอบรมการสื่อสารทางวัฒนธรรม การสื่อสารทางภูมิปัญญา ท้องถิ่น การสร้างสรรค์ทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน ที่เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกื้อหนุนให้บุคคลนั้นเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับมอร์ (Moore, 1992: 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ คือพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่พยายามช่วยให้บุคคลอื่น ได้เกิดการพัฒนาดนในทุกด้าน อย่างเต็มศักยภาพ

1.3 ด้านการนิเทศการเรียนการสอน พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมีการปฏิบัติมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของการนิเทศการสอน เพราะการนิเทศการสอนมีประโยชน์ต่อการพัฒนา ปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาในสถานศึกษา ให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการบริหารจัดการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและปัญหาอื่นๆ ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา จะเห็นว่าในปัจจุบันนี้โลกเรามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ทันสมัยมากขึ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนและบุคลากรจะต้องมีการพัฒนาดตนเอง และการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือและพัฒนางาน ให้ทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยการนิเทศการสอนเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 223) ที่กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และเพิ่มคุณภาพของบทเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา และสอดคล้องกับอัญชลีธรรมะวิสิกุล(2009,Online) การนิเทศการศึกษา หมายถึง การให้ความช่วยเหลือแนะนำหรือปรับปรุงทางการศึกษาแก่บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเพื่อให้สามารถดำเนินงานของตนไปได้ ด้วยดี โดยผู้นิเทศควรเอาใจใส่ ในการสำรวจตรวจสอบเพื่อดูแลแนะนำการจัดการเรียนการสอนของบุคลากรในสถานศึกษา ให้มีความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมีการปฏิบัติมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากครูได้มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงของนักเรียน การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนและเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน ผลการวัดจะเป็นข้อมูลที่ช่วยให้ครูผู้สอน ได้นำวิเคราะห์และปรับปรุงข้อบกพร่องในด้านต่างๆ ได้ ดังนั้นโรงเรียนต้องให้ความสนใจเพื่อให้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับอำภา บุญ

ช่วย(2537, หน้า 129) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นกระบวนการที่ตรวจสอบว่านักเรียนได้ถึงจุดมุ่งหมายปลายทางตามหลักสูตรที่ต้องการหรือไม่เพียงใด ผลจากการวัดประเมินผลจะเป็นข้อมูลที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้นำไปพิจารณาหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องและจุดอ่อนในด้านต่าง ๆ ได้ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการวัดผลและประเมินผลรวมทั้งให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังและสอดคล้อง กับกระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 24-25) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินผลไว้ดัง ต่อไปนี้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกันจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่า การวัดผลและประเมินผลนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมากในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นข้อมูลที่จะได้ทราบความก้าวหน้าในด้านการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู ผู้บริหารจึงมีหน้าที่ควบคุมดูแลให้ครูได้มีการวัดผลและประเมินผลของนักเรียนให้เป็นไปตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ อีกทั้งสมควรได้พัฒนาครูในด้านความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ ในการวัดผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สมุทรปราการ จำแนกตามเพศของครูพบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการ ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้านทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนั้น บทบาทของครูผู้สอนทั้งเพศชายและเพศหญิงจะทำหน้าที่ไม่แตกต่างกัน คือ ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนครูผู้สอนทุกคนจะมีหน้าที่และการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การจัดการกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และผู้เรียนได้รับความรู้จากการจัดการกระบวนการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเท่าเทียม โรงเรียนอื่น ๆ จึงทำให้ผู้สอนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับแนวคิดของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 42 – 49) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาประกอบด้วยงานหลายอย่าง สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือ งานบริหารหลักสูตรเป็นตัวกำกับงานของวิชาการ แม้ว่าหลักสูตรปัจจุบันจะใช้หลักสูตรระดับชาติที่เป็นแบบเดียวกันก็ตาม แต่ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละสถานศึกษาจะแตกต่างกันไป และสอดคล้องกับการ

วิจัยของวัชรภรณ์ วิจารย์ (2550, หน้า 84-94) และชัยวัฒน์ แก้วหล่อ (2551, หน้า 140-142) ได้สรุปว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาเขต 6 สมุทรปราการจำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่างานบริหารวิชาการเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจึงมีบทบาทในการบริหารวิชาการร่วมกันในลักษณะเดียวกันจึงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยวัชรภรณ์ วิจารย์ (2550, หน้า 84-94) และชัยวัฒน์ แก้วหล่อ (2551, หน้า 140-142) ได้สรุปว่า ครูที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ควรมีการจัดประชุมให้แก่ครูผู้สอนได้รับรู้หลักสูตรของสถานศึกษาก่อนการนำไปใช้ เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน ควรมีการจัดหาสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนตามความต้องการของครูผู้สอนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ด้านการนิเทศการเรียนการสอน ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการนิเทศการสอนระหว่างครูผู้สอน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ควรมีการติดตามดูแลและส่งเสริมให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ตามวิธีการและเครื่องมือที่กำหนด และมีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*.

กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

จุไรรัตน์ จันทไทย. (2553). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน*

ในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากสกลนครเขต 1. บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ธ.

- ชัยวัฒน์ แก้วหล่อ. (2551). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนและขวัญในการปฏิบัติงานของครู ที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*
- นราภรณ์ สระระ. (2554). *ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). *การบริหารงานวิชาการ(ฉบับปรับปรุง).*
กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระยา.
- รัตนา กาญจนพันธุ์. (2536). *การบริหารสถานศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย - ธรรมมาธิราช.*
- รุจิร ภู่อาระ. (2545). *การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : บুদ্ধพอยท์.*
- วรรณภา สีเมฆ. (2552). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดปานประสิทธิ์ธาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 2. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*
- วัชรภรณ์ วิจารณ์. (2550). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- วิชัย ต้นศิริ. (2544). *แนวคิดสำคัญของการปฏิรูปในพระราชบัญญัติการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุพิชชา แก้วกำและสุภกร ศรีเพชร. (2558). *ความคิดเห็นครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในสหวิทยาเขตศรีพรเจริญ สังกัดสำนักงานเขต*

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต . บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครพนม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

เสาวลักษณ์ ดันติพิบูลทรัพย์. (2545) ภาพลักษณ์โรงเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครอง
นักเรียน โรงเรียนบวรรัตนศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการ
บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

อุทัย บุญประเสริฐ. (2540) หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน.
กรุงเทพฯ : เอส.ดี.เพรส.

อำภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์.